

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI LAKÁS:

Széchenyi téren, a hidkaputól kimenet balra a 23. szám alatti ház emeletében.

Megjelen a lap hetenkint 3-szor u. n. kedden, csütörtökön és szombaton délel. Ára évnegyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: 5 hasábos sorért 1-ör 7 kr., 2-ör 6 kr., 3-ör 5 kr., o. é. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előzetes s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.

A „nyilvtér” cikkek sora után 20 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez czinzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Középütea, STEIN J. könyvkereskedése.

Előfizetési díj

K. KÖZLÖNY

1885-dik évi folyamára.

Egészévre . . . 12 forint.
Félévre . . . 6 „
Évnegyedre . . . 3 „

Az előfizetési pénz kiadó Stein János középütea könyvkereskedésébe küldendő, hol a megrendelt példány pontos megküldéséről intézkedve van.

A muzeum-egyletnek folyó hó 9-én tartott közgyűlését elnök gr. Mikó Imre ő excija következő beszéddel nyitotta meg:

Tisztelt közgyűlés!

Az erdélyi muzeum-egylet ismét évfordulati közgyűlést tart. Nekünk is van tehát közgyűlés — a szellemi téren, melyet közösen intézünk. Avagy csak ezért is törvölőnk kell e gyűléseket.

Ugy képzelm helyzetünket, mint midőn a csillagász, közeledésére azon éji órának, a melyre kiszámított bolygója megjelenését várja, összeszedi néző és mérő szereit s csillagdjába zárkozik. Vagy mint midőn a lelkész, a haragszó elnémultára, egyházi öltönyt s bibliáját véve, templomba siet, isteni tisztelét sokszor áhitatos sokasággal, olykor egy-két hívővel elvégezni. Amazt az éj csönde s csillagdjára fedj, ezt az Isten háza szentelt boltívei. . . S feleltünk — ? feleltünk lebegj te, hazafi részvét flüncpés figyelme, míg mi ez óra komoly kötelességeit elvégezzük.

Ez óra, tisztelt gyűlésezt, hazafiság és tudomány ünnepe. Böbeszédűséggel gúnyolnak minket; az erdélyi muzeum-egylet tény, mely maga szól magáért. Dícsékvésnek mondják hazafiságunkat: a néhány év alatt megalapult muzeum némán beszélő hazaszeretet alkotása; egy aránylag csekély számú honfide s honleányé, oly időben, mely — ha igazán — feketén lesz beírva történetünkbe.

Mosolyognak rajtunk, kik mindig a multat dícsérjük, s azt mondják: mi vagyunk a Horác „temporis acti laudator”-ai. Igen! azok vagyunk, de mi ezt öntudatosan s nemzeti önérdékből tesszük. Ama mult a miénk — dicső, és jövőnknek is záloga. A jog örök, s multunkon oly szívesen merengő emlékeztünk, mindig e biztató szóval tér viszsa: „Még jöni fog. . . !”

Nem volt hajléka nálunk a hon történeti és természeti kincsének; az iskola elméleti és az élet gyakorlati tudásai között hiányzott a kapcsolat. . . És most, ime küszöbön az idő, midőn muzeumunk ilyenné válik: folytatásává az iskolai, kezdetévé az irodalmi magasb tudományak.

S mily különösök az érdekek! Mi a szellem éléskamarájának, élő tudomány forrásnak tekintjük a muzeumot, némelyek kriptának, hová eltemetve látni szeretnék ősi intézményeink egész öszvegét, mint valami egyiptomi mumiákat. Ha a régi törvényeink megtartásáról van szó, azt mondják: Muzeumba velük! Az ország ősi közjogát pedig éppen archeologia tárgyának tekintik. Jó, hogy a napot, mint ódonságot muzeumba nem utasítják, hogy ne világosítson ama végzetes útra, melynek sötétében — mint az izraelita halottjait az est alkonyában — egyenként temetőbe lehetne kisérni a hon ősi közjogait.

Előttünk kegyelet tárgya a mult, s annak kell lenni, mert van benne mit kegyelni. Ott van honalapításunk fényes története, ott vannak hazánk olykor derült, de többször borsn egén azóta elvult, s évkönyveink fényes és sötét lapjaira feljegyzett századok, ott van alkotmányos életünk fokkonkénti fejlődésének története. — E multnak erekllyi, nagy emlékei azok, a miket mi muzeumunkba egybegyűjtjünk s megőrizni kívánunk, hozzájuk gyűjtve — mint hozzájuk méltókat — hazánk földéről azt, a mi szépet és ritkát a természet — ez a mostani korszak építőinél szerencsésebb mester — alkotott!

Midőn ezer év előtt őseink e földet elfoglalták, két nagy küldetés volt a Gondviselés által eléjük tűzve: egyik, hogy ezt alkotmány által egy szabad néphez illő honná tegyék; másik, hogy a természetnek e földön és gyomrában levő végtelen kincseit birodalmukba vegyék, művelés és ipar által hasznukra fordítsák. Az első bocsáttal betöltötték, az utolsónak teljesítése még hátra van, s nekünk és utódainknak azt be kell töltenünk. És én hiszem, hogy egykor be is töltjük. Nemzetünk erkölcsi su-

lya, lelki képességei, multja, nemzeti önérzete kezeség nekem arra, hogy e hivatását felfogván, ezer éves életfájának megvagdalt ágai helyett oly izmos ágakait hajt, melyek nemzeti életét új századokra biztosítják; egyszersmind pedig előre haladván azon az úton, melyen a természettudományok művelését korunkban megkezdte, eljő az idő, midőn másodsor lesz meghódítva Árpád földje s annak természeti kincsei; midőn, ha nem mondhatjuk is el, mint az amerikai: „Oceán mossa partjainkat”, nem dalolhatjuk, mint a büszke angol: „virulj Brittaniam, s légy ur a tengeren”; önérzettel mondhatjuk el: miéink, sajátunk vagy oh vérell szerzett hon!

E nagy és távol célhoz az ut a tudomány, eszközök a tudományos intézetek állítása. Muzemünk s tudományos intézetek állítása tehát a legkomolyabb feladata jóra való népeknek, s a mely nép lelkében egy nemzeti akadémia és muzeum létesítésének eszméje megfogalmazott sőt tényé vált: nemzeti becsületével van kötelezve annak kitartó szeretésére, s kitűzött célpontra juttatására.

A tudományos intézetek a népek haladásának szárnyai, vagy más képpel élve, azon föld, melyben az európai polgárosodás és műveltség gyökerezik: nekünk a művelt népek nyomán kell e téren haladnunk, sőt kétszeresen, s ha lehetne százszorosan kellene igyekeznünk előre menni azon az úton, melyen ők már messze haladtak, annyival inkább, mert nekünk e tekintetben sok mulasztásunk van, mit pótolnunk kell.

Felhozhatnám ugyan, hogy e mulasztások oka, nem annyira őseink hanyagságában, mint ama sokszor végpusztulással fenyegető csapásokban található, melyek hazánk felett századok hosszu során annyiszor megújulva átviharoztak. Más népek is szenvedtek, de oly szenvedéseknek, mint mi, nem volt kitéve tán egy is; oly dűlásokon mint e hon, ország aligha ment által; úgy hogy e gyakori és akkora csapások, esoda, hogy el nem separtek e földről, de nem esoda, ha tudomány és művészet forrásait századokon át elfojtották. . . !

Azonban félre e bús képpel! Nekünk jó egy kis nyomás. . . „Crescit sub pondere palma”. . . És e nyomás meg van. Nyom az élet gondja, az idő, megszokott és nem folytatható életmódunk tudata és sok más nagy és kis dolog. Ha tehát a nyomás meg van, ideje, hogy legyen meg a gyarapodás és növekedés is, a tudomány és kivált az ipar terén.

Isten legfelségesebb ajándéka a tudomány: ez ad igazi méltóságot az embernek, alapot a világ erkölcsi rendének. De ez nagyon nehéz és viszonyos valami. Némi ismeret, s hozzá magával nem bíró dölly, nem tudomány. A hol nagy a füst, kevés a tűz, azt mondja a példabeszéd. A buborék nem a szívárvány maga, melynek színt a nap derűje ad. A mindentől valamitűdás embereinek becsé naponként alább száll azon arányban, a mint a szakkészültség elve diadalra jut. Több ész egyenkint alaposabban megtanulhatjuk, s ismereti tárában jobban elrendezheti a tudományok művelés alá vett ágait, mint bár mily jeles tehetség több tudományi tárgyat felölve, azt tenni képes lehet. Egyes ember ismerete a tudás roppant birodalmához képest csillagsugár a nap fénytengeréhez mérve.

Szakkészültség kell nekünk, erre van nagy szükségünk. Vajha az erdélyi muzeum ennek lenne közöltünk képviselője és terjesztője!

A másik, mire sulyt kell fektetnünk: a természettudományokból való előhaladás. Ennek köszömbeti Anglia, Franciaország és Belgium gazdag mű- és gyáripárát, ez, a mi egyedül eszközöndi egykor nálunk is annak kifejlődését. Ez egyedüli út arra, hogy gyarmatállapotunkból egykor kivergődjünk, hogy azon tömördek kincsnek, melyet a természet hazánk határai közt elhintett, kéz- és gyáripár által megnevesítve, saját belső és egyszersmind ipari — tehát kettős érteke szerint hasznát vehessük, s ekkép a nemzeti vagyon alapjait megsokszorozzuk. Igen, a tudomány mellé mű- és gyáripár kell nekünk, e végre ipar- és real-iskolák, s hogy ezekben ifjuságunk az újabb idő irányának megfelelő módon képeztessek, minél több alapos természettudós, a kik biztos vezetői legyenek nemzetünk ifjuságának ez új munkássági téren.

Muzemünk egyik feladatát éppen a természettudományok művelését tűzte ki. Vajha megérnök, hogy e szerény intézet, közvetett hatása által, egykor nyomait láttassa az emelkedésnek indult hazai mű- és gyáripár mezején!

A mit eddigelé a muzeum-egylet szakülései, tudományos felolvasásai és évkönyvei által mindkét irányban tett, kezdetnek elég. Évkönyvei ugyan eddigelé szűk körre vannak szorítva, de a

hol ismerik, mindenütt figyelmet ébresztettek. Beadás külföldön is kezdik tudni, hogy Kolozsvárt létezik tudományos egyesület, léteznek tudományos gyűjtemények, és vannak emberek, a kikhez a tudós vagy tudni vágyó nem hasztalanul folyamodik tudományos adatokért. Így jött a muzeum azon kellemes helyzetbe, hogy a Magyar Akademiának, a gyűjteményében levő török oklevelekkel becses adatokat nyújtathott. A berlini Akadémia megajándékozván muzeumunkat „Corpus Inscriptionum Latinarum” című nagyszerű kiadványa diszpeldányával, átiratában elismerőleg nyilatkozta ki, hogy ezt azokért a lényeges szolgáltatásokért tette, melyekkel az egyesület tagjai e munka megjelenését elősegítették. Az építészeti emlékek kikutatására és fentartására alakult bécsi központi bizottság, a kir. kormányzék utján kérte ki egyesületünk közreműködését, és a Nürnbergben fenálló Germán Muzeum önkényit ajánlott kiadvány eserét.

Ily kezdet buzdításul lehet további működésre; s miután intézetünk jövője anyagi tekintetben meg lehetősön biztosítva van, mert a kimutatás szerint a begyűlt tüke a nagy költségek mellett is érintetlenül meg van, sőt valamivel még gyarapodott is, s az anyaggyűjtés és az előkészítés már jóformán előrehaladt: indítsuk meg derekasan annak feldolgozását. De ezt ne várjuk csak a tisztviselőktől. E munkában részt kell venni az egyesület minden arra képes tagjának. A muzeumtól hazánk tudomány-ügyének lendületét várja a közönség. Ezt csak egyesített erő teheti.

Feladatunk oly természetű, hogy végképi megoldása soha be nem fejezhető: minden új siker új munkát is szül, folyvást előre kell haladnunk, azért nem lehet soha megállapodásról szó; s minthogy a mostani erők a kérélnhetlen idő során kimerülnek, ellankadnak, s rendre kidőlnek, az egyesületnek időnkint gondoskodnia kell, miként egészítse ki magát.

Legyen tehát nekünk a tudomány s főként a természet tudományok terén is jelszavunk az, a mi a jó hadvezér: Előre!

A közgyűlés meg van nyitva.

Ügyvédek és az ügyvédredezés.

II.

Mellözve azon ideiglenes határozmányokat, melyek az osztrák törvény szerinti ügyvédszervezet mikénti beállításáról átmenetileg intézkedtek, magának a szervezetnek alapvonalai a következők:

A kellő előkészületek után megkivántatik a szabályszerű ügyvédi szigorlat letétele, miáltal azonban az illető egyén előlre csak expectanssá, ügyvédjelölté lesz, kinek joga van annak idejében és rendje szerint gyakorló ügyvédi állomást kérni. Az ügyvédi állomások a törvényhatóságok, illetőleg törvényszékek részére, a kiterjedés, népesség s más viszonyok arányában meghatározott számmal szerveztettek. A megüritült állomás esöd útján töltetik be, a kinevezés a ministeriumnak van fentartva, a törvényszékek és ügyvédi kamara ajánlatai nyomán. A megnyert állomásról más kerületi állomásra való áthelyezést is csak üresség esetében, s a megirt uton eszközölhetni.

Fegyelmi tekintetben az ügyvédek oly tágas és ruganyos értelemben vannak a törvényszékeknek, és még az ügyvédi kamarának is alárendelve, hogy ez alárendeltség a szoroson vett kötelesség terén kívül is függve és félszben tartja őket ezen közegektől.

A szegényeket mind dologi, mind bünyvédi ügyekben, az ügyvédi kar köteles képviselni és kereseteiket folytatni, védeni díj nélkül.

Ügyvédi kamara van szervezve az ügyvédi kar felibe az ügyvédekből, alárendelve a főtörvényszéknek, és elsőbírósi elnökiségnek is, s hivatalos viszonyba téve más törvényszékekkel és közegekkel. Elnökét, rendes és póttagjait a ministerium nevezi ki. Ennek kötelességei: az ügyvédségérti folyamodványokra véleményt adni, az ügyvédvizsgálatokra ügyvédet nevezni, az igazságszolgáltatás és ügyvédség tárgyait illetőleg javalokat készíteni; az ügyvédek erkölcsi magariseletére és kötelességeik teljesítésére felügyelni, a hibásokat büntetés végett feljelenteni, az ügyvédjelöltek felett fegyelmi hatóságot gyakorolni, a szegények képviseletét az ügyvédek közt kiosztani s más ügyvédi rendszabályban foglalt rendeleteket teljesíteni. A

kamara költségeit a hozzá tartozó ügyvédek hordozzák, a fizetni nem akarókon a kamara executioval hajtja fel.

Egy szóval: e szervezetben az ügyvédség hivatala és az ügyvéd hivatalnokká van téve.

E szervezet alapvonalai — mellözve a nemzeti érdekeket, melyeket előbbi cikkemben kiemeltem — sem az alkotmányos szabadsclvűtség, sem általában az ügyvédi hivatás jól felfogott igényeinek nem felelnek meg annyira mint ősi intéstitúcióink, akár a közállam, akár a közönség, akár az ügyvédi kar érdeke szempontjából észleljük is azokat. Kissé részletezem a hátrányokat tanulmányozásul és tanúságu, szerény nézetem kíséretében:

A gyakorló ügyvédi állomásoknak határozott számbani szervezése mind a közjóra, mind a magánosok érdekére káros befolyásu, egyedúrasságot alapító czéhális intézmény, melynek indoka kitalálhatatlan és megfetheetlen; mert a netán felesleges számú gyakorló ügyvédi kar nem válik sem az államnak, sem a közönségnek terhére, a mennyiben egyik sem köteles azt hivatali fizetéssel ellátni; ellenben, ha minden köllőleg kiképzett egyének nyitva tartatik a gyakorló ügyvédi pálya, ebben mind a közönségnek nyeresége van, a szabad verseny útján könnyebben találhatván magának képviselőt, mind a statusnak közjára mozdittatik elő, a mennyiben több adófizető polgárnak biztosítottik tisztességes megélhetése, nem csak közvetlenül az ügyvédi jövedelemből, hanem közvetőleg az által is, hogy tisztas állással megtelepedhetvén egyszersmind gazdászatot vagy más mellék keresetmódot folytathat, egyszóval hozzá kezdhet az élethez. Így sokkal több egyének van ösztöne magát ügyvédi pályára kiképezni, mintha meghatározott számú állomást lát maga előtt; s ez a felesleg a bírósági, közhivatali s más pályákra osztja el magát, miben a statusnak is csak nyerevénye lehet, miután az ügyvédi előkészület magasabb foku és alaposabb képzettséget feltételez és tanusit, mint a birói államvizsga és doctoratus féle szigorlat.

Az ügyvédjelöltségi, expectansi állapot, mely szerint az illetőnek nem lehet a gyakorló ügyvédséget, a mikor és a hol akar, megkezdeni, hanem várni kell, míg valakit az ő javára is a czéhből elragad a jöltévő halál, a legkellemetlenebb helyzetben tartja a fiatal embert. Rendesen csak ügyvédnél kereshet ezalatt ideiglenes menhelyet, és feladata magát tudni ugy alkalmazni, hogy egykor mind főnökétől, mind az ügyvédi választmány tagjaitól, ugy a bíróságoktól jó ajánlatot, s ennek nyomán a kormánytól gyakorló ügyvédi állomást nyerhessen. Néha talán szerencsésebb és könnyebben ezélt ér, ha az illetők inkább együgyűnek, bárgynak, mint lehető félelmes vetélytársnak, nyilteszű szakembernek ismerik fel. Ezen váró állapot bizonytalan időre, néha a körülményekhez képest 5—10 vagy több évekre is terjedhetvén, ezen idő szinte nyomtalanul el van veszve a várakozónak legélénkebb, legszívósabb élet korszakából, ki ezalatt ugyszólva nem magának dolgozik, nem ismertetheti nevét; nem tehet biztos számítás, nem köthet viszonyokat, ismeretségeket jövendőjére, mert nem tudja: mikor, melyik országszegletben jut számára egy megállási pont. A mérnöknek, az orvosnak, ha oklevélet kezébe kapta, nyitva áll a világ; az iparos remeke megadása után, még a korlátolt czéhális korszakban is, a mikor és a hol akart, élethez kezdetett, most meg még szabadabbá lett számára a tér; az ipar, a kereset, a munka, a föld, a személy, az előre haladt kor követelményeinek képest feladatokat bilincseiből; nem lehet tehát érteni és indokolni, hogy egyedül az ügyvédség képezze tárgyát a lebilincseléseknek, akkor, midőn az ügyvédség is tulajdonképp egy magán kenyér-pálya, az ügyvéd csak magán iparos a statussal szembe, és a status hivatala abban határozódik e körül, ha gondoskodik, hogy czélszerű előkészületek és szigorlat után köllőleg kiképzett egyének avatassanak ügyvédeké; már aztán hogy a felavatottak mikor s hol kezdjék és folytassák működésüket? nem tartozik a status gondjai

+ Közlebről említettük, hogy Marussi ur még egy szíves kísérletet akar tenni „Hamlet” ben. E hírünket oda kell módosítani, hogy Marussi ur a jövő hét folytán hétfőn csakugyan fel fog lépni, de nem „Hamlet” hanem a „Nyolezadik pont”-ban mint Gerard Raul. Semmi kétségünk, hogy M. ur ez alkalommal is sok jelét fogja adni színpadi képességének. Ugyan ez alkalommal fog fellépni Kassai vendégszereplése után Szabó Pepi is az „Iskolakerülő”-ben.

+ Még e hó folytán F. Fredey Mihályt is meg fogjuk hallani, kit nyomban Szerdabelyi Kálmán követend, s így színházi közönségünkre élvezetes esték várnak.

+ Pestről azon megdöbbentő szomorú hírt vesszük, hogy Almásy Pál és Beniczky Lajos haditörvényszéki 20 évi fogságra ítéltettek el. Az ítélet közöndomásra jutása napján, e. f. hó 7-én az urhölgyek által szándékolt bál e miatt elmaradt.

+ Varasdra f. hó 4-én a sz. györgyi határ-erzredből 1 kapitány, 4 hadnagy s 314 főből álló csapat érkezett, hogy a rendet helyreállítsa s a legelőadó hátralékot behajtsa. A multikori zenebonát illetőleg a megyei törvényszéknél a hatósági vizsgálat már foganatba van véve.

+ A „B. H.” a következő érdekes s minde- nek felett tanulságos cikket hozza: Mily fogandók az emberi állapotok! Ha visszaemlékezünk azon öröme, melylyel a birodalmi tanács tagjai pártszínezet nélkül, sőt kiálólólag a liberális képviselők az erdélyi szász és román képviselőket fogadták és ünnepelték, midőn először léptek azok körébe: hit- tük volna-e, hogy a mézes heteket oly keserű zama- tu kiabrándulás fogja követni, minőnek nyomait az alsóház tegnapi állése fölmutatott? Az Erdélyben még fűny levő fej-adó (vagy személy-adó) megszüntetéséről, illetőleg az abból bejött 400,000 ft-nak a jövedelemből törlesztéséről volt szó. Mult évben az alsóház szólta föl a kormányt, hogy e tárgyban javaslatot terjesszen a ház elé. Az idén az illető bizottság beadja jelentését, s a fej-adó föltétlen megszüntetését indítványozza; a kormány, a gon- vernementális képviselők, az erdélyiek (természe- sen!) arra szavaznak. Ellenben az ellenzékiek a fej-adó megszüntetésébe csak azon föltétel mellett akarják beleegyezni, ha Erdélyben a föld-adó föl- emeltek. E vita részetei nem igen építettek. Nem tartozik az emberi érintkezések nemesebbjéhez a pénz és enyim tied fölötti viszálykodás. Az u. n. el- lenzék szónokoknak annyiban nem volt igazuk, hogy a fej-adó megszüntetésének corrolariuma gya- nánt állíták föl a föld-adó fölemelését; mert valójában az 1850-60-ki korszakban Erdélybe a föld- adó is behoztatott, de a régi fej-adó is meghagyat- tott; és hogyha Erdélyben aránylag csekélyebb is a föld-adó, mint Alsó-Ausztriában vagy Csehország- ban: ez az „Isten háta mögött” fekvő, s az euró- pai piacvezet vasúttal össze nem kötött Erdélyre nézve igen igazságos dolog. Bármint legyen a do- log: Herbst ur azon intése a szászokhoz, hogy az ellenzékhez csatlakozzanak, csak gyöngén sejteti azon keserű hangulatot, mely az ugynevezett libe- rális képviselők körében az erdélyiek ellenében uralkodik, annyira, hogy nem csak egytől hallani: „bár ne is jöttek volna ide ezek az erdélyiek, kik min- dig a kormányt szavaznak, s ennek fejében vas- utakat, adó-elengetést, szóval jutalmat követelnek.” Igy szólnak azok, kik, az „alkotmány kiépítését,” és mint annak egyik momentumát, Erdélynek a bi- rodalmi tanácsba léptét oly élénken óhajtották.

+ Velies Kelemen hegedűművész hazánkfa Bécsben folytatott hosszas tanulmányai után e hó folytán körünkbe érkezik. Az ifjú művész már 1861- ben a pesti zenede legkiválóbb növendéke volt, s már akkor nagy elismeréssel szólottak a lapok tehetségéről. 1862-ben művészi körutra indult, min- denütt tetszést idézett elő nyiretyűje, s a lapok kis Reményinek nevezék. Körutja után folytonosan Bécsben tartózkodott, egyedül művészetének élve, s semmi áldozatot nem kímélve, hogy egykor ha- zájának méltán becsületre válhassék. Itteni hang- versenyei után külföldre szándékozik menni.

+ Tordai levelezőnk curiosumképpen írja, hogy ott a napokban egy 71, mond hetvenegy éves ember elvett egy 18 éves leányt. Igazán az ember azt sem tudja, hogy a 71 éves urat sajátja előbb vagy azt a 18 esztendő gyermekét.

+ Poniatowsky herceg operát irt, melynek címe: „A kalandor,” s mult hó 26-án adatot először a párisi theatre lyrique-ben, mely a legelőkelőbb közönséggel volt tele. A szöveget St- Georges irta. A dalmi maga szelleműs kalászat- casz zeneszerzeményekből. A Poniatowskyak is bédonában egyebet csináltak; rossz idők jele, mi- dőn a hősök ivadékai opera írásra adják magokat!

Politikai hírek.

Austria. Az „Ost. Post” egy berlini leve- let közöl, ely állítólag egy bécsi notabilitáshoz in- téztetett, s a jellemző a következő szakasz: „Azon legújabb eszköz, melyet Bismarck ur ki- gondolt Ausztia-ak hálába kerítésére, itt jönnek ta- lálják és bizalommal számítanak hatására. Ha az osztrák kormány elfogadja a dán hábo- ruban tett háborúköltiségeinek megtér- itését Poroszország által, mi neki föl- ajánlatik: akkor, hercegségek sorsa fölötti

határozás kikértilhetlenül és szinte kizárólag Porosz- ország kezébe jut. Az ajánlat a legbárátságosabb hangon tétetett. Az osztrák kabinetnek a megoldást sürgető előterjesztéseivel kapcsolatban ezen oldalról (Berlinből) értették azt: hogy ha az osztrák pénz- ügyek zavara kívánna e siettetést, a háború költisé- gek visszaszerzése végett, az itteni (berlini) kor- mány is kész azon költiségeket utólagos számlát mellett előlegezni, illetőleg kifizetni. A mit több, már tudósítást kaptak volna a felől, hogy Bécsben haj- landók az ajánlat elfogadására...”

Franciaország. Páris, febr. 3. Mig An- tonelli bíbornok nyakra főre iparkodik a világgal elhitetni, hogy a pápa encyclicája semmi politikai jellemmel nem bír: az utramontan püspökök tele- torokból szidalmazták s átkézzák az olasz király- ságot. Rauscher bíbornok Philippikája élénk meg- ezáfolása Antonelli körlevelének, melynek erejét ve- te, mielőtt még közöndomásra jutott volna tartalma. Hallomás szerint Schmerling is felbaggott az Olasz- ország s Austria közti közlekedés létrehozásá- ra való törekvéssel, miután sem kartársai, sem az udvar nem kívánna változást az olasz politikában.

Klaczko Julian Czartorizsky herceg bírlap- írója a „Revue des deux Mondes” január havi fü- zetében több, állítólag hivatalos okmányokon ala- puló cikket közöl a Lengyelország érdekében dip- lomatiai beavatkozás lefolyásáról. Azt állítja, hogy a francia kormány kezdettől fogva óhajtott a kül- köli lengyeleknek fegyveres segélyt nyújtani, de nem akart Lengyelország miatti háborúban egyedül állani; s hogy a londoni és a bécsi kabineteket meg is nyerte előbb közös diplomatiai fellépésre, melyről azt híve, hogy az majd okvetetlen fegyve- res beavatkozással fog fejlődni; hanem Bismarck diplomatiai sakkhuzásai meghiusították szándékát és számításait, a kinek sikerült volt Anglia és Austria aggodalmait az európai háborúra nézve egyre fölebb fokozni, s végre mind a két kabinetet elvonni a napoleoni politika varázsköréből, s elidegeníteni a közös actiótól.

A pápai encyclica tárgyában a vita mind in- kább elkeseredettebbé válik. Az „Opin. Nat.” e kér- désekkel ostromolja ellenfeleit: El van-e törölve a hűségi és engedelmségi eskü, melyet Francia- ország minden püspöke tartozik a kormánynak let- tenni? (1801-iki Concordatum 6 és 7 t. cz) — Nincs.

El van-e törölve a X. Messidor 26 ki törvény (1802), mely szerint a római encyclicák kihirdet- sét engedélynek kell megelőzni, s mely szerint az egyházyjog tanító a francia clerus 1682-ki nyilat- kozványát alá tartoznak írni? — Nincs.

Van-e joga a kormánynak és kötelessége-e az 1801-ki concordatumot, s az 1802-ki törvényt ugy kezelni, mint minden más fennálló törvényt? — Van.

Benne van-e a 8-ik decembei encyclicában az a tétel, melyben a vallási türelem, s az isten- tisztélet szabadsága, melyet a francia alkotmány biztosított, kárhözvontatnak? — Benne van.

Benne van-e ugyanez encyclicában a népfen- ség karhözvontatása? — Benne van.

Nincsenek-e még ugyanezen külföldi kárhözva- tások egy általános egyház átok alatt is összefog- lalva? — Ugy vannak.

A osztrái alkotmány nem a nép akaraton alapszik-e? — Azon alapszik.

Hirdeti-e az a lelkiismeret és vallásyagorlat szabadságát? — Hirdeti.

Ezekből aztán az „Op. Nat.” azt a követke- ztetést vonja, hogy ha ez mind áll, akkor a főpe- csetörnek kötelessége az elvitáztatlan jognál fogva, hogy a püspököknek kijelentsék, miként nem fogja tűrni, hogy páspatori uton az állam törvényei és a mai társalom alapjogai ellen oly heves megtáma- dasok intézteszenek.

A „Memorial diplomatique,” mely eddig ta- gadta, hogy Károly Frigyes hg Bécsben politikai küldetésben volt, ma ellenkezőt állít. Szerinte a her- ceg sok mindenféle politikai dologra meg volt biz- va, de azon utasítás mellett, hogy ne ő legyen a kezdeményező. Mintán pedig az austriai császár és a ministerek hallgattak, ő sem szólott semmit. Au- stria ezen tartozkodó magaviselete Berlinben nagy hatást gerjesztett. Igy fejezi ki magát az osztrák diplomácia párisi közlönye. Ezen magatartás nem maradt befolyás nélkül a vámbérdésben sem, a mint az alkudozások félbeszakításának valószínűségét je- lentő távirat bizonyítja.

Olaszország. Turin, febr. 3. A félbiva- talos lap keményen megrója a városi lakosság egy részét, ellenben a nemzetorséget igen megdicséri. Külföben Turin magatartása a kisebbség folytonos izgalma mellett elismerésre érdemes, s az utcai zavarokat csak egyesek vak szenvedélye okozza Turin és Páris között a jegyzék váltás sürű, s e tekintetben különböző hírek terjednek. Némelyek szerint az olasz kormány a sept. 15-iki conventio gyakorlati kivételéről alkudozik, mások szerint az encyclica ügye forog szóban. A „Patrie” jelenti, hogy Cataniában bourboni összeesküvés fedeztetett fel. Több codini (reactionarius) titkos egyetérésben van némely nápolyi volt tábornokkal, kik Triestben laktak. Néhány ily levelezés napfényre jött. Kiált- ványt is találtak, melyben ezen szavak fordulnak elő: „Éljen II. Ferencz, Olaszország és a két Szi- czilia királya.” Feszülten várják az újabb tudósi- tásokat.

Turin, febr. 4. Olaszország két szélén Tu- rinban és Palermóban a nyugalom megzavartatott, a rendet azonban sikerült helyreállítani. A mozga- lom a két helyen ellenkező indokokból származott. Turinban haragusan a ministerekre, mert a vá- rost feláldozta nem Olaszországnak, hanem a fran- czia kormány szeszélyének. A tüntetéseket ugy ma- gyarazzák, miutba egyenesen a király ellen volná- nak intézve; a király s az udvar igen szívére vet- te e nyilatkozványokat A turini municipalisták azon- ban rosszul számítanak, mert az eredmény tulmegy- czéljaik határán, Victor Emanuel igen elszomorod- dott, s a várost elhagyni szándékozik, látva hogy a turiniakat a két szélső párt, a republicanusok és clericalisok izgatják. A dolog azonban nem veszé- lyes. A nemzetorség magatartása örömet okozhat. Palermóban a reactio ütötte föl fejét, zavargások történtek; azonban a hatóság s a palermói lakos- ság megakadályozta a további rendetlenkedéseket. Palermóban a régi sicíliai párt egyetül a clericali- sokkal, győzelemre nem gondolnak ugyan, de ezé- jok folyvást nyugtalanságot okozni.

A francia kormány a megszálló csapatok ve- zérének rendelkezésére egy jelző gőzöst küldött Civita-Vecchia alá. Az „Independance belge” szer- rint ezen intézkedésnek politikai jelentősége van, s nem ugy tűnik fel, mint a tengerészeti igazgató- ságság szokott gondoskodása. Ezen gőzös érkezé- sének czéljait azonban könnyen kitalálhatni, a ki tudja, hogy a „trón és oltár” érdekében újabb ex- pedítio készül Dél Olaszország felé, s ezuttal Sici- lia volna az események színhelyétül kitzve. Az olasz kormány is megtette már intézkedéseit. A vál- lalatban különösen Maltában, Triestben és Spa- nyolországban lakó reactionariusok vesznek részt.

A római „nemzeti bizottság” közlönyének első nyomatott száma ezen ezim alatt „Róma dei romani” (A „rómaiak Rómája”). Ezen lapban a rómaiak felhívatnak, hogy az idegenek és papságtól való megszabadulás érdekében vegyenek részt a farsangi multságokban.

Mult hó 20 ról kelt levél érkezett Garibaldiól Palermóba, melyben tudatja ottani barátival, hogy elfogadja a zárdák eltörlése ügyében tartandó nép- gyűlésben az elnöklet, s helyettesétül Duca della Verdara-t nevezte ki. E levélben egyebek között ez is olvasható: „Mondjátok meg a derék sicíliai népnek, hogy ne hallgasson az álbarátokra s ne kövesse az álbizottságok tanácsait. Ki van az ösvény 1860 óta jelölve, és ezen meg kell ma- radni: egyetlenség, szabadság! Szükség, hogy valódi barátait ismerje! Minden alkalommal és minden órában jusson eszetekbe, hogy a haza egysége még nincs befejezve. Gondoljatok Rómára, gondol- jatok Velenczére, és gondoljátok meg, hogy az utolsó döntő esatákat még csak ezután kellend megvívni, s hogy én akkor velem leszek a néppel.”

Németország. A „Post” párisi levelezője írja, hogy berlini sürgönyök szerint alaposan fel- tehető, miszerint Bismarck legközelebb ki fogja je- lenteni, hogy a gondosan fogalmazott tudósításokból bizony következtetheti, hogy Schleswig-Holstein la- kosai Poroszország alattvalói kívánna lenni. Au- stria természetesen ugy fog majd tenni, mintha ellenzené, a német szövetség komolyan ellenzeni fogja, hanem azért Poroszország mégis eléri czélját. Eredetileg a francia kormány tanácsa volt, hogy a hercegségek népességének akaratát ki kell kér- deni, mit akar, s e szerint ha most ezen forma- ság követetnék — ugy okoskodnak Berlinben — Franciaország semmit se szólhatna ellene, mert egészen hasonlít az azon eljárásához, a melylyel ő Savoyát és Nizzát keblezé be. Az pedig kétségen kívül áll, hogy Poroszország egy vagy más uton módon a schleswig-holsteini tengerpart vonal birtok- kába akarja magát helyezni, s azt terjedni hatalmá- nak gyarapítására felhasználni. Ugyane levelező szemrehányólag említi, hogy mivel Angol és Fran- cziaország a be nem avatkozás politikáját tüzték ki követendőnek, más hatalmakat éppen ez bátorit ellenkező irányban járn.

A porosz felhivatalos Zeidlerféle könyomatu lapban a következő feltűnő nyilatkozatot olvassuk: „Megczáfolhatjuk azt, mintha a Bécs és Berlin kö- zött folytatott újabb alkudozások alkalmával, mint kívánat terjesztetett volna elő ez osztrák kormány részéről: Austria nem német birtokainak biztosítása Poroszország, vagy a Német-szövetség által. A bécsi kabinet legkisebb jelét sem adta, hogy ily kíván- sága volna. Az nem is egyeznék össze Austria jelenlegi politikájával, mely a császári hatalom sulypontját Ausztriának egy magabazart és magának elégséges összmunkáchiává alakításában találja.

Oroszország. Sz.-Pétervár, jan. 30. A „Nat. Ztg.” levelezője írja: Mintegy kilencz hónap előtt megirtam, hogy Orlov-Dawidow egy aristo- cratiái bizottsmány élén egy orosz junker lap meg- alapításában fáradozik. E lap azóta már megjelent, s meglehetősen jámbor életet tengetett, csaknem ismeretlenül. Tegnep óta egyszerre híressé vált e lap, mert a nyomdáját lepecsételték, s a szerkesz- tőjét elfogták. Ezen eljárás összefüggésben van a moszkvai nemesek gyűlésében történt dolgokkal. Ama nyúlésen a junker-párt, melynek élén Orlov- Dawidow gróf, Besabrosov és Goluchwastow áll- nak, a császárhoz intézendő felirat indítványozta- tott, s a nevezett lap — a „Wjest” (Hírnök) kö- zülte az ezen urak felsőbbike által tartott beszédet. Mind a beszédnek, mind a feliratnak czélja az ed-

digi összes tartományi nemesek gyűléseinek egye- sitése utján egy nemesi kamarának megalakítása, mivel Orlov beszéde szerint a nemesség minden más renden felül álló kivált rend, és mivel előre- láthatólag az újra alakított tartományi országgyű- lésekből, melyekbe minden más rend is befoglalta- tik, időjártaival közös országgyűlés fog kifejlődni. Ámbar ezen tartományi gyűlésekben most még tul- nyomó a nemesség akarata s befolyása, mindamel- lett már is külön nemesi felsőházat kívánna. A nemesség tehát előbb kíván felsőházat, mielőtt alsó- ház léteznék. Orlov ezen beszédében felemlíti, hogy a czár is a nemességhez tartozik, mert általa vá- lasztatott, s ezen eset Oroszországban még tökéle- tesebben áll, mint Angolországban, mert az ottani dynastia külföldről származott, az orosz pedig a nemesség kebeléből választatott. Azt mondja tovább Orlov, hogy el fog érkezni azon idő, midőn a csá- szárnak nem lesznek többé elajándékozni való föld- dei, és akkor nem lesz a parasztság többé táma- sza, de a nemesség sem, mivel akkor nem első, hanem egyetlen nemese ő lesz a birodalomnak.

A „Gaz. Narod.” a „Moszk. Wjed.” egyik cikkéből közli a következőket: „Ideje volna már Lengyelországgal végezni; a felkelést elnyomtuk, ne engedjük tehát, hogy az elfojtott lázadás újra fölemelhesse fejét; az annyival szükségesebb, mint- hogy Lengyelországon keresztül Németországba nyitva áll az út számunkra; a legelső alkalommal elveszszük Ausztriától Galicziát.” Ha ez szóról szóra így áll az orosz lapban, akkor e néhány sor csak- ugyan kiváló figyelembe vételt igényel.

Törökország. A „Srbobran” szerint a her- cegovinaiak csapatokba kezdenek gyűllekenni, s Vukalovics Lukács állítólag már köztök van, mint főparancsnok. Vukalovics e hó elején a montene- groi fejedelemtől parancsot kapott, hogy hagyja oda Grahovot. Ő engedelmeskedett Suttorinába ment, s a hercegovinai menekülteknek tudtára ad- ta, hogy a jastrebiezi erdőségben fogja őket vár- ni, oda gyűllekessenek. A mostari pasa ezt meg- tudván, irt Vukalovics vajdának, hogy a török kormány amnestiát adott neki s hogy e szerint há- borítlanul lakhatik Zubeiban; de a vajda azt vála- szolá, hogy csak akkor tér vissza, ha a kormány az 1862-ben kötött raguzai egyezmény pontjait meg- tartja, s öt 5 hercegovinai törzs vajdájának elisme- ri. Emellett a vajda teljes amnestiát kíván vala- mennyi hercegovinai menekült számára. Az ügy további fejlődését be kell várunk, mielőtt a moz- galom horderejéről szólunk; de az mindenesetre feltűnő, hogy Vukalovics harcászati között mohame- dan bosnyákok is vannak; ez lehet egy jel arra nézve, hogy a mohamedán déli szlávok is csatla- kozni fognak a mozgalomhoz.

Ujabb. Sz. Pétervár, jan. 31. A czár, a szabadelvű párt küldöttségeit fogadja, melyek az igért reformok valósisítását sürge- tik. A feudálisok lapjai szigorú rendszabá- lyokkal sujtatnak. A feketetenger mellékén nagyszerű hadi készületek történnek. Néme- lyek szerint a czél Török-Örményországban támadólag lépni fel; mások ugy vélekednek, hogy az 1853-ki aldujai hadjárat fogna ismételtetni s most már Szerbia is bevonatnék a tánczba. Kercs- és Nikolajenben számos pánczélos ágyunaszád áll készen.

Florenz, febr. 4. A király nagy lekesedéssel fogadtatott az indóháznál; a nemzetorség, a hatóság föbbjei, a polgárok előkelőbb osztálya várt reá. A pissi palotába szállt s megköszöné a népnek a rokonszen- ves fogadtatást.

Páris, febr. 4. A „Genf. Journ.” szerint, III. Napoleon már két év mulva át akarja adni az uralkodást fiának, Napoleon herceg regenssége alatt; a regensségi tör- vényen most dolgoznak. A császár azután is részt venne az állampolitika vezetésében. Komoly idők előjelének tekinthetni ez elő- gondoskodást.

New-York, jan. 27. A diadalmas északiak mind szűkebb körre szorítják a dé- lieket. Porter tengernagy bevette Witting- tont. Granger tábornok Mobilet fenyegeti, Sherman tbk feltarthatlanul nyomul Char- leston felé. Több déli állam a rabszolgaság eltörléséről kíván intézkedni. Georgia az unio- ba visszalépés felett alkudozik. A déliek, hir szerint, Lee tbnokot akarják dictátorrá tenni.

Varsó, febr. 1. A lengyel állam- tanácsba majd mind lengyelek nevezettek ki, a kormányzó mellé is egy lengyel ezredes adatott segédül.

Turin, febr. 7. A helyhatóság egy- hangulag elhatározta, hogy feliratot küldend a királyhoz. A zavarokat idegen izgatók szit- tották, pénzt és szivarokat osztogatva a csó- cselékeknek, hogy „le a királylyal” kiabálják. A Bourbon pártok kebelében élénk mozgás vehető észre.

Nyiltposta. Sz. M. urhoz Pestre. Ama cikksorozat csak szaklapba férhet be.

T. és feleős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL.

BÉCSI BÖRZE február 8-án 1865.

Table with columns for 'Államadóság', 'Záloglevelek', 'Földterhermentesítési kötelezvények', 'Sorsjegyek', 'Elsőbbségi kötvények', 'Részvények', 'Váltók (devisek) három hónapra', and 'Pénzmenek'. It lists various financial instruments and their market values.

Á t n é z é s e
a kolozsvári levél- és szekérposta indulásának s érkezésének.
Indul a levélposta:
Magyarhonba és külföldre napoként déli 12 órakor.
Erkezik a levélposta:
Magyarhon- és külföldről, névszociát: Bécsből, Pestről, Kassáról, Szegedről, Temesvárról, Aradról, N. Váradról napoként 2-3 óra tájban.

A Biasini gyorskocsi indul:
Kolozsvaról Nagy-Váradra vasárnap, kedden, esütörtökön és szombaton dél 11 órakor.
Alsó ausztr. mérő: vagy is két nagy véka.
piaczi árak:
Beszterce január. 31. 324 — 180 62 240-180 10
Brassó 27. 334 194-180 200-172 100-94 268 13
Dézs 24. 260-240 150-130 — 80-70 170-160 9

H I R D E T É S E K.

(18) 1 1/2 1865. Valódi MOLL SEIDLITZ-PORA
mely a párisi műkiállítás arany-érmét nyert.
Középponti raktára a „Golyáhos“ címzett gyógyszerár Bécsben, és egyedül az alább megnevezett raktárakban kapható.

Figyelmeztetés. Miatán tapasztaltam, hogy az ugynevezett Seidlitz-por használati utmutatásokkal áruhatéknak, melyek szóról szóra az enyim szerint utánozva, a közönség csalódására, még saját név-aláírást is viselik, s így módon azok külsőjökkel itélve saját gyártmányaimmal könnyen felcserélhetők lévén, hátró vagyok azért ezen hamisítások ellenébe óvástul mindenkit azon megjegyzéssel figyelmeztetnem, miszerint az ilyenek szereknek megkülönböztetése végett, minden általam készített skatulya Seidlitz-por saját óvó helyegemmel vanellátva, s minden egyes por-adagot magába foglaló fehér papíron ezen esmeretjelű „Moll Seidlitz-pora“ (Moll's Seidlitz-Pulver) víznyomáson látható.

Ára egy bépecsételt eredeti skatulyának 1 ft 25 kr. oszt. ért.
Használati utatással minden nyelven.
E porok számtalan, rendkívül esetben bebonyult gyógyhatásuknál fogva minden eddig ismert házi gyógyszerek közt bizonyára a legelső helyre méltandók. A császár nagy birodalom minden részeiből hozzánk beküldött több ezernyi hálaírtal részletes biz nyitványul szolgál, hogy azok rögzött dugulás, emésztetlenség és gyomorégés, továbbá görcsök, vesebetegség, idegbaj, szivdobogás, ideges fájás, vértörődés, közhányás, vésényeszerű tagfájdalom, s végül hystéria, hypochondria, tartós hányási inger stb. esetében a legjobb eredménnyel használtattak, s a legártalmasabb gyógyeredményt vnyitak ki. Ezen, már nagy csomaggyá nőtt levelezés számtalan bizonyítványait tartalmazza azon szenvedőknek, a kik gyakran, miután az allopathiai és vizgyógyimódot használták ezen egyszerű házi szerhez folyamodtak és egészségüket egyszerre és állandóan visszanyerték. Ezen elismerési iratokban a nép majd minden osztálya u. m. tanítók kereskedők, közművesek, műészek, mezei gazdák, tanárok, hivatalnokok, katonák, sőt gyógyszerészek és orvosok is, valamint több oly mindkét neimből való egyének képviselvék, a kiknél azelőtt a leghíresebb gyógyforrások a legkisebb könnyebbülést se idézték elő és a kik csupán a valódi Seidlitz-Porok rendszeres használata által lettek tökéletesen egészségesek.

Valódi minőségben kapható csupán csak
Kolozsvarrt: RITTER Fr. özvegye gyógyész. Továbbá Beszterezén: Szongot György. Brassóban: Jekelius F. Fogaras: J. B. Gschader. M.-Vásárhelyt: Bucher M. és Burdats A. N.-Bányán: Haracsek. Nagy-Károlyban: Schöberl. Nagy-Szebenben: Müller gyógyész. N.-Váradon: Janky Antal. Segesvarrt: Misselbacher. Szász-Régen: Wachner & Schinker. Szászsebesen: Binder F. gyógyész. Szent-Agothán: Knall K. gyógyész. Szerdahelyt: Schimert P. gyógyész. Zalahán: Mégay G. A. gyógyész. Zilahon: Harmath S. F.
A fennebbi cézegeknél létezik még ezeken kívül a
norvegiai „Bergen“ városból való
valódi
DORSCH-MÁJHALZSIROLAJ
raktárais.

Ára egy nagyobb üvegnek 1 ft. 80 kr. egy kisebbnek 1 ft. o. é.
Az üvegek el vannak látva védmarkokkal és kimerítő használati utatással.
Ez az egyetlen faj, mely minden töltés előtt vegytanilag megvizsgáltatik és czinkupakkal elzárt üvegekben küldetik el. — Ezen legtisztább és leghatályosabb májhalzsirolaj a dorschhalaknak leggodosabb egybegyűjtése és kiválgosítása által van megnyerve, és egyáltalában semmi vegytani kezelés alá nem vonatott, hanem a bépecsételt üvegekben levő folyadék egészen épen és azon állapotban van, miként az közvetlenül a természet által nyújtott. — E valódi Dorsch-májhalzsirolaj Európának minden orvosi tekintélye által mint legjelesbb gyógyész a mell- és tüdőbajokban, scrophulus és rachitis, közhányás és esz. illt. borkiütés, szemgyulladás, ideg- és több más bajokban legsikeresebben alkalmaztatik.

MOLL A. gyógyész Bécsben, „zum Storch“, Tuchlauben.
(33) Kemény sajtolt élesztőt (3-3)
a legjobb minőségben sikerült a hírneves Bécs- kis-schwechati serfőződének készítenem a régebben használatban volt big és folyékony serfőztőből; a mely gyártmány kelesztő ereje, kellemes íze, és tarthatóságára nézve, minden közlebről elterjedt, de többnyire pityoka és egyéb pószerekből mesterségesen utánzott sajtolt élesztőket felül mül.
Ezen Bécs- kis-schwechati serfőződével kapesolt első szabadalmazott sajtolt-ser-élesztő gyárból, mely gyártmányért több tárlatokon arany és ezüst érmekkel tüntetett ki, nálam Kolozsvar és Erdély részére egyedül foraktár van, és így azon kellemes helyzetben vagyok, hogy naponta friss szállítmányt véve fűszer kereskedésben kis részletben és nagyban is naponta friss sajtolt ser-élesztővel szolgálhatok a nagy érdemű minden rendű közönségnek.
Kolozsvarrt, 1865 február 5-kén HUTFLESZ KÁROLY.

(35) (1-2)
A Széchenyi téren kereskedő
FATTER ISTVÁN
ur által birt 38 számú telek, a hozzá tartozó áruló-bolttal, Szentgyörgy naptól kezdve több évekre haszonbérbe kiadó.
Ertekezhetni iránta Hidkapun kívül, a 43-dik számú háznál.

(36) (1-2)
Eladó bor.
Alólírtak van 1862 béli kétezer lebzott, s jól gondozott 1200 veder bora. A venni akaró értekezhet személyesen, vagy bérmentett levél által Marosvásárhelyt, Kövescsútszta 1010 sz. a. Koszta Györggyel.

(14-24) (276)
Vastartalmu szőrp vörös chinából.
GRIMMALT és TARSZA gyógyészektől Párisban, rue de la Feuillade 7. sz.
Ez új gyógyész, folyékony és kellemes alakban, két alkotórészből áll, a me-lyek eddig felolvasztás nélkül nem lehetett vegyíteni, t. i. vasból, a vér eleméből, és chinából, egy a legnevezetesebb gyógyészektől. E gyógyészert legjobban sikertel- használatát mindazon esetekben, a hol az erők s a vér rendes állapotának visszaállítá- sáért van szó. Fiatal leányok sárga arcuzása, gyomorhajok, étvágy hi-ány, megromlott emésztés, vér-vizkór, vérhányás, a hógyékek rendet- lenességét sat. gyorsan meggyógyulnak vagy enyhülnek ezen, Franceziaországban egészleg fenntartottul használt gyógyészert.
Kapható az osztrákbirodalom minden nevezetesebb gyógyészertáiban.
Kolozsvarrt: WOLFF J. gyógyészertáiban kapható.

(34) (3-3)
Haszonbérbe adás.
Gróf Toldalagi Victor koronai egész tagosított birtoka folyó év április 24-től haszonbérbe adandó, a királyi haszonvételekkel együtt. Ertekezhetni személyesen a tulajdonossal Koronán, vagy bérmentett levél által, hová utolsóposta Maros-Vásárhely.

(160) 1 1/2 (21-*)
Szüléknek!
A gyermekek részére megkívántató legjobb egészségnek fentartatása tekintetéből figyelmeztetem a t szüléket az én biztos hatású és általán kedvelt „Gilisztá csokoládémra“ és tiszta lélekkel tanácsolom a t szüléknek, gyermekeiknek — akár van gyanu gilisztás állapotra akár nincs — minden 3-dik hónapban e gilisztá elleni szert beadni, az ok, hogy miért? azon göngyölkéken olvasható, melyekbe a szüléteké takarvak a használati utatissal együtt.
A megrendelések azonnal, a birodalom minden részébe a legbiztosabban posta útánvételtel teljesítetnek alólírt által. — 1 darab 20 kr és csak nálam 6 darab 1 forint.
KRÖCZER ÁGOSTON s. k. gyógyész Tokajban.

STEIN JÁNOS
könyvkereskedésben Kolozsvarrt, Harmath Józsefnél Tordán, Wittich Józsefnél Maros-Vásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvarhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön, Vokál Jánosnál Nagyenyeden, Sindel Károlynál Brassóban kapható:

Emléklapok Kolozsvar előkorából.
Vass József kegyesrendi közoktató, a magyar tud. akademia és erdélyi Muzeum-egylet levelező tagjától.
Borítékba füzve 40 kr.

A Hora-támadás története.
Irta id. gróf Teleki Domokos. Ára 1 trt 80 kr. oszt. ért.

A Girondiak története.
Irta Lamartine A., fordította Jánosi Ferencz. Az egész munka 10 kötetben fog megjelenni, minden kötet ára 1 ft. A két első kötet már megjelent.

CSEMEGÉK
kisebb gyermekek számára;
melyekkel családok, kisedevők- és elemi tanítóknak kedveskedik
GÁSPÁR JÁNOS
nagyenyedi neveléstanár és képezdeigazgató
Harmadik javított, 9 beszély- és 170 vers-csemegével bővített kötet-ös kiadás; névszerint:
egyik íróvelnre nyomott diszkiadás 2 gyönyörű szinezett, 2 könyomásu és 23 fametszésű képpel.
20 1/2 nyolczadrét iv, díszes borítéku keménykötésben 2 ft 60 kr.
másik szép fehér papíru népies, iskolai kiadás, 2 fekete könyomásu képpel.
20 nyolczadrét iv, csinos borítéku kemény kötésben csak 1 forint.

Erdély a rómaiak alatt.
Kütfők nyomán írta Wass József, kegyes szerzetesbeli áldor, gymnasiumi tanár, s a magyar tudományos akademia levelező tagja. Az Erdélyi MuzeumEgylet által a Haynald-díjjal jutalmazott pályamunka. Erdély térképével. Ára 1 ft 50 kr. oszt. értékben.

Az osztrák birodalom államtan kézikönyve.
Különös tekintettel a magyar korona országaira. A legújabb statistikai adatok kal. Főtanodák használatára röviden összeszedte Reisenhoffer Rudolf, cs. k. postaigazgatósági-fogalmazó. Ára 1 ft oszt. ért.

Elv és előitélet.
Regény a magyar társadalomból. Irta Halmágyi Sándor.
Ára 1 ft 80 kr.

„Osztrák postaügy“ kézikönyve.
Irta Reisenhoffer Rudolf, cs. kir. postaigazgatósági fogalmazó. Ára e 20 ivre terjedő 8-adrét alaku kötetnek 2 ft o. ért.
Szépészet, az az aethetica. Elemző módszer szerint. Irta Purgstaller Kal. József. Új változatlan lenyomat. 50 kr.
Átalános neveléstan. Dr. Peregriny Elek által. 2 ft.
Az inquisitio és egyéb spanyol titkos társulatok titkai. Irta Féreal M. V. Francziából Huszár Imre. Új olcsó kiadás. 2 ft 50 kr.
Ágnes. Társadalmi regény. Irta Homoród J. 2 kötet. 2 ft.
Két úr. Regény. Irta Kempelen Győző. 4 kötet. 4 ft.
Egy párisi vendéglő különszobájából. Ponsou du Terrail regénye. Ford. Friebeisz Ferencz. 80 kr.
Egy komorna naplója. A IX-dik francia kiadás után. Szerző araké- pével. 1 ft 20 kr.
II. Napoleon, reichstadi herceg. Tört. regény. Enault J. után, Francziából. II. Napoleon arczképével. 1 ft 20 kr.
Egy halálra ítéltnek utolsó napja. Hugó Victor francziájából ordította Zilahy Pál. 50 kr.
Józsika Miklós Emlékiratai. I. Kötet. Gyermekekora. A nép- számára. Ára 50 kr. Diszkötés 1 ft.
Ifj. Dumas Sándor. A Kameliás hölgy. (Gautier Mgit). Regény 2 kötet. Ára 1 ft.
Hugó Victor, Egy halálra ítéltnek utolsó napja. rancziából Zi- lahly Pál, 50 kr.